

Arrest

nr. 121 028 van 20 maart 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 27 november 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 1 augustus 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 februari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. GEENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MORARU, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 10 april 2012 diende verzoeker een asielaanvraag in bij de bevoegde Belgische overheid.

Op 18 juli 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing diende verzoeker een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort de Raad).

Op 29 augustus 2012 werd ten aanzien van verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker genomen.

Op 15 november 2012 legde verzoeker een verklaring van wettelijke samenwoning met mevr. C.K.C, van Belgische nationaliteit, af.

Op 29 november 2012 bij arrest nr. 92 441 verwierp de Raad het beroep van verzoeker tegen de voormelde beslissing van 18 juli 2012 van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Op 5 december 2013 werd nogmaals een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker genomen.

Op 7 februari 2013 diende verzoeker een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie.

Op 1 augustus 2013 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is thans de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker stelt dat hij als bewijselementen van zijn relatie onder meer een verklaring van wettelijke samenwoont en foto's heeft neergelegd. Hij stelt dat de verklaring van wettelijke samenwoont aannemelijk maakt dat er sprake is van een relatie. In de motivering van de bestreden beslissing wordt volgens verzoeker enkel melding gemaakt van de bijgebrachte foto's en wordt de verklaring van wettelijke samenwoont niet in overweging genomen.

Artikel 40ter bepaalt wat volgt:

“De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft :

- de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen; (...)”

Artikel 40bis van de vreemdelingenwet bepaalt:

“§ 2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd :

(...)

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen :

a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond :

- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;

- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

- ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

b) met elkaar komen samenleven;

c) beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar;

d) ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon;

e) geen personen zijn bedoeld in artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk Wetboek.

f) ten aanzien van geen van beiden een beslissing werd genomen op grond van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek en dit voor zover de beslissing kracht van gewijsde heeft verkregen.

(...)”

In casu luidt de motivering van de bestreden beslissing als volgt:

“de betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van ten minste twee jaar met zijn partner, zoals vereist door de wet van 15 december 1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij elkaar ten minste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben.

Betrokkene legt volgende bewijzen voor:

Foto's: betrokkene legt 7 foto's voor. Aangezien de foto's niet gedateerd zijn, kan er ook niet nagegaan worden op de authenticiteit en de waarachtigheid ervan. Er werden verder geen bijkomende bewijzen van relatie ingediend. Bijgevolg werd niet voldaan aan de hierboven vermelde criteria en het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene.”

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 7 februari 2013 een aanvraag indiende tot het verkrijgen van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie. Ten bewijze van het partnerschap met de burger van de Unie legde verzoeker een verklaring van wettelijke samenwoning neer en zijn paspoort.

Bij zijn aanvraag werd verzoeker uitgenodigd om ten laatste op 7 mei 2013 volgende documenten over te leggen:

- een bewijs van samenwoont 1 jaar voorafgaand aan de aanvraag
- een bewijs van voldoende en regelmatige bestaansmiddelen
- een geregistreerd huurcontract of eigendomsakte
- een bewijs van ziektekostenverzekering geldig in België voor Belg en familie.

Verzoeker legde op 3 mei 2013 volgende documenten over:

- een aansluitingsattest bij de mutualiteit
- een geregistreerd huurcontract
- bewijzen van de bestaansmiddelen van de Belg
- relatiebewijzen zijnde foto's.

De bestreden beslissing motiveert: *“Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij elkaar ten minste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben.”*

Aangezien de aanvraag van verzoeker dateert van 7 februari 2013 dient hij aan te tonen dat hij sinds 7 februari 2012 ononderbroken samenleeft met zijn partner. De verklaring van wettelijke samenwoning dateert van 15 november 2012 en kan zodoende niet aantonen dat hij al één jaar voor de aanvraag ononderbroken samenleefde met zijn partner. Verzoeker heeft geen belang bij zijn grief. Het is dan ook niet kennelijk onredelijk van verweerder om, rekening houdend met het gegeven dat de verklaring van wettelijke samenwoning die door verzoeker werd neergelegd niet het bewijs kan leveren van de duurzame en stabiele relatie, enkel de overige elementen die verzoeker heeft aangebracht ten bewijze van zijn relatie te gaan beoordelen. Verzoeker betwist dienaangaande niet dat de foto's die hij heeft aangebracht niet gedateerd zijn, zodat de waarachtigheid en de authenticiteit ervan niet kunnen worden nagegaan.

Met zijn betoog maakt verzoeker de schending van de door hem aangevoerde bepalingen niet aannemelijk. Zo verzoeker op heden nog samenwoont met zijn Belgische partner staat het hem vrij om een nieuwe aanvraag in te dienen waarbij de verklaring van wettelijke samenwoning nu wel het bewijs kan leveren van de duurzame en stabiele relatie. Om een verblijf te kunnen verkrijgen, zal verzoeker evenwel nog aan de andere voorwaarden voorzien in de wet moeten voldoen.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig maart tweeduizend veertien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU